

[Bernhard Baunsgaard]

Er det en så alarmerende udvikling, at vi er nødt til at gribe ind? Det forekommer mig, at det er en god udvikling, men jeg kan selvfølgelig tage fejl. Men det kan regeringspartierne måske have en anden opfattelse af. Jeg synes, det er udmærket.

Samlet om dette lovforslag vil jeg sige: den radikale gruppe er tilhænger af, at der bliver grebet kraftigt ind mod voldsmænd, men den radikale gruppe er også enig om, at vi afviser justitsministerens forslag. Det duer ikke. Det er et angreb på menneskerettighederne.

Så er spørgsmålet, hvad der kan gøres. Jeg har peget på, at man kan bruge § 762, ikke mindst stk. 2; jeg har oven i købet nævnt et tilfælde, der har været fremme i pressen, og hvor politiet ikke har anvendt det. Det var en drukkenbolt i begyndelsen af drukperioden, hvorom man vidste, at han ville gentage sin voldelige handling, og alligevel lod man ham ikke varetægtsfængsle.

Og så hurtig retsforfølgning. Nu gik hr. Hagen Hagensen op og sagde, at det var han tilhænger af. Så må jeg sige, at han i hvert fald må være glad for, at vi var ham behjælpelige med, at der blev sat flere ressourcer af til både politiet og til domstolene. Jeg tænker her på kontorpersonalet, hvor vi havde en ret hed diskussion for at få forøget personalet. Jeg kan her pege på ikke alene politiets ønsker, men også domstolenes ønsker, som står i den pjece, der er kommet i 1985, og hvori domstolene gør opmærksom på, at det, man har planlagt fra denne regerings side med hensyn til en nedskæring af ressourcerne, af personalet ved domstolene, går direkte imod det, der er ønsket her. Ifølge Budgetredøgørelsen for 1985 regner man i perioden 1985-88 med et fald i retsvæsenets faste personale på 171 ansatte. Det er i hvert fald ikke noget, der muliggør en hurtig retsforfølgning.

Må jeg derefter lige gentage, at det ville være rart, om vi vidste lidt mere om, hvad det er, vi gør her. I hvert fald kunne man dog fra Justitsministeriets og regeringspartiernes side have gjort sig klart, hvad politiet siger i den årsberetning, der kom i juni 1986. Det har man ikke gjort. Man har heller ikke lagt vægt på Dommerforeningens pjece fra september 1985, hvori Dommerforeningen udtaler, at det er bemærkelsesværdigt, at man ikke fra Folketing eller retsudvalg har bedt om at få at vide, hvor lang ekspeditionstiden

er. Fra Justitsministeriets side har man interesseret sig for tinglysninger, ikke for andet.

For at der ikke skal være nogen diskussion om det, beder jeg justitsministeren om omgående at få oplysninger om ekspeditionstiderne f.eks. for behandling af voldssager.

I denne forbindelse vil jeg gerne sige, at det efter vor opfattelse er muligt at fremskynde disse retsforfølgninger både hos politiet og domstolene, når vi giver ressourcer. Justitsministeren havde ikke ét ord om, at det eneste sted, hvor varetægtsfængsling ikke er i rimelig overensstemmelse med den endelige dom, er varetægtsfængsling for vold. Hvad er der i vejen? Hvordan kan det være, at vi dér må konstatere, at i 43 pct. af tilfældene er der ikke overensstemmelse, mens det samlet for de andre drejer sig om ca. 15 pct? Der er noget galt her. Hvorfor bliver det ikke undersøgt? Hvorfor kommer justitsministeren ikke med oplysninger til os om det?

Vi ønsker, at der skal tages kraftigt fat på voldsmændene, men det er forebyggelse, det er oplysning om, hvad drukkenskab fører til, og det er hurtig retsforfølgning, vi tænker på, ikke overgreb mod menneskerettighederne.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Jeg synes, det er sympatisk, at hr. Hagen Hagensen sådan vil fortælle os, hvordan han går rundt og tror.

Nu er det jo muligt, at hr. Hagen Hagensen hører til den type mennesker, som selv med hensyn til affekthandlinger planlægger alt rationelt og forudser, hvordan konsekvensen er af det, han foretager sig.

Derfor vil jeg så godt spørge hr. Hagen Hagensen: hvordan kan varetægtsfængsling virke forebyggende over for uagtsomt manddrab som følge af spirituskørsel? Det vil jeg gerne have at vide, for det kan jeg ikke forstå.

(Kort bemærkning).

Hagen Hagensen (KF):

Det forekommer mig, vi er ved at komme ud i periferien af det, vi har lagt til grund for drøftelsen i dag.

Lad mig først sige, at den tro, jeg har på, at der vil være en forebyggende virkning i varetægtsfængslingen – og jeg sagde, at det